

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

College van Beroep voor de Examens
ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

Bezoekadres
Heidelberglaan 8, Utrecht

UITSPRAAK

Ons kenmerk	CBE/K19 08 018
Telefoon	030 253 30 75
Fax	030 253 77 70
E-mail	cbe.jz@uu.nl
Website	www.uu.nl
Datum	31 oktober 2019
Onderwerp	Beroep [appellante] inzake plagiaat

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellante], te [woonplaats], hierna appellante,

tegen

de examencommissie, hierna verweerster.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 14 augustus 2019 beroep ingesteld tegen het besluit van 11 juli 2019 inzake plagiaat. Het College heeft het beroep op 19 augustus 2019 doorgezonden aan de verweerster. Op 10 september 2019 heeft een gesprek plaatsgevonden in het kader van de minnelijke schikkingspoging. Er is geen minnelijke schikking bereikt en op 1 oktober 2019 ontving het College het verweerschrift.

Het beroep is ter openbare zitting van het College behandeld op 10 oktober 2019. Appellante is in persoon verschenen, vergezeld door haar raadsman. Verweerster is vertegenwoordigd door haar voorzitter, haar lid en haar secretaris.

II. Motivering

Op 11 juli 2019 heeft verweerster geoordeeld dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat in de zin van artikel 5.16 van de Onderwijs en Examenregeling master Rechtsgeleerdheid 2018-2019 (OER) en om deze reden als sanctie het paper voor de cursus Crossborder Crime ongeldig verklaard en een aantekening hiervan gemaakt in Osiris.

Standpunten partijen

Door appellante is onder meer het volgende naar voren gebracht.

In het werk van appellante is verwezen naar de betreffende bronnen.

Uit de door verweerster overgelegde analyse blijkt niet dat 33% van de tekst is overgenomen uit een ander document. Het is niet duidelijk vanaf welke overlapscore in de Urkund-analyse plagiaat kan worden aangenomen. Een tekst zal immers altijd enige overlap met een andere tekst kunnen hebben en een score van 0% wordt nooit gehaald. De wetenschappelijke onderbouwing ontbreekt en er is geen sprake van een redelijk, objectiveerbaar vermoeden van plagiaat.

Appellante is van mening dat van haar niet verlangd kan worden dat zij bewijs aanlevert dat ten grondslag zou liggen aan een eventuele punitieve sanctie en zo zou moeten meewerken aan haar eigen veroordeling. Bovendien heeft haar medestudent van de andere universiteit die samen met haar het desbetreffende originele document heeft geschreven, aangegeven dat appellante het stuk niet mag laten zien vanwege de eventuele gevolgen die dit voor hem kan hebben.

Volgens appellante ontbreekt de bevoegdheid voor de opgelegde sanctie. Appellante wordt in haar recht op een herkansing beperkt. Dit valt niet onder de sancties zoals vermeld in artikel 5.16 OER.

Indien plagiaat niet kan worden aangetoond maar ook niet uitgesloten, ligt alleen een ongeldigverklaring van het paper van appellante voor de hand en kan niet tot verderstrekkende sancties zoals het verplicht opnieuw moeten deelnemen aan de gehele cursus worden besloten. Dit is voor appellante een probleem aangezien zij inmiddels een arbeidsovereenkomst heeft. Appellante heeft bovendien bijna een half jaar moeten wachten op een besluit en heeft in die periode veel spanningen ervaren. Verder heeft verweerster haar privacy geschonden door contact op te nemen over deze kwestie met de andere universiteit. Een melding van plagiaat zou haar kunnen schaden. Ook is de omvang van het plagiaat, als daar al sprake van zou zijn, zeer beperkt.

Door verweerster is onder meer het volgende naar voren gebracht.

De overlap tussen de Utrechtse paper en het gevonden document van een andere universiteit is blijkens de Urkund-rapportage van een dergelijke omvang dat verweerster tot de conclusie is gekomen dat het de examinerator geheel of gedeeltelijk onmogelijk is gemaakt een juist oordeel te vormen over kennis, inzicht en vaardigheden van appellant m.b.t. de cursus Crossborder Crime. Derhalve is er in beginsel sprake van fraude of plagiaat in de zin van art. 5.16 OER. Als sanctie is het ongeldig verklaren van het ingeleverde werkstuk opgelegd. In Osiris heeft dit de vorm van 'ND' (Niet deelgenomen) als toetsuitslag. Als een cursus niet is afgerond, vervallen conform de OER de deelresultaten en dit betekent dat de cursus in een volgend academisch jaar geheel opnieuw moet worden gedaan met een aanwezigheids- en inspanningsverplichting.

In het onderhavige geval geeft de Urkund-rapportage aan dat er veelvuldig sprake is van aanzienlijke of totale overlap met een bepaald document waar niet naar is verwezen in het werk van appellante. Het volstaat niet om uitsluitend de primaire bronnen te noemen i.p.v. dat document.

Een bepaalde minimumgrens waarboven de Urkund-score plagiaat inhoudt, bestaat niet. Mits aanhalingstekens, citaten en bronverwijzing correct worden toegepast, kan ook een score van 30% nog voorkomen zonder dat er sprake is van plagiaat.

Appellante heeft echter het originele document niet in digitale vorm willen overleggen.

Evenmin heeft appellante, zoals in het kader van de minnelijke schikking is verzocht,

toestemming verleend om contact op te nemen met de andere universiteit teneinde met zekerheid vast te stellen dat zij inderdaad de co-auteur is van het andere document en derhalve hooguit sprake is geweest van zelfplagiaat. Daardoor heeft verweerster niet kunnen uitsluiten dat sprake is van plagiaat.

Verweerster heeft zich beperkt tot de lichtste sanctie, waar een zwaardere mogelijk was geweest. Academische integriteit acht zij van het hoogste belang.

Om die reden acht de commissie het dan ook gerechtvaardigd dat zij in contact is getreden met de examencommissie van de andere universiteit in een poging om het betreffende document te verkrijgen.

Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het volgende.

Regelgeving

De OER van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid bepaalt over fraude en plagiaat het volgende:

“art. 5.16 – fraude en plagiaat

1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.
Onder fraude valt onder meer:
  - tijdens de toets spieken. Degene die gelegenheid biedt tot spieken is medeplichtig aan fraude;
  - tijdens de toets in het bezit te zijn (d.w.z. bij zich te hebben / te dragen) van hulpmiddelen (voorgeprogrammeerde rekenmachine, mobiele telefoon, smartwatch, smartglasses, boeken, syllabi, aantekeningen etc) waarvan de raadpleging niet uitdrukkelijk is toegestaan.

De examencommissie kan in het Reglement examencommissie nadere regels opnemen omtrent de bij een toets toegestane hulpmiddelen en omtrent aantekeningen die zijn toegestaan in wetbundels en jurisprudentiebundels indien die geraadpleegd mogen worden bij de toets;

- door anderen laten maken van (delen van) een studieopdracht en het voordoen als eigen werk;
- zich voor de datum of het tijdstip waarop de toets zal plaatsvinden, in het bezit te stellen van de vragen, opgaven of antwoorden van de desbetreffende toets;
- fingeren van enquête- of interviewantwoorden of onderzoekgegevens;
- het onterecht (laten) aftekenen van presentielijsten (student A tekent voor student B die niet aanwezig is; beide studenten plegen fraude).

Van plagiaat is sprake bij het in een scriptie of ander werkstuk gegevens of tekstgedeelten van anderen of uit ouder eigen werk overnemen zonder bronvermelding.

Onder plagiaat valt onder meer:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën en digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van teksten van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften en encyclopedieën zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van bovengenoemde teksten zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het parafraseren van bovengenoemde teksten zonder (deugdelijke) verwijzing; parafrazen moeten als zodanig gemarkeerd zijn (door de tekst uitdrukkelijk te verbinden

met de oorspronkelijke auteur in tekst of noot), zodat niet de indruk wordt gewekt dat het gaat om eigen gedachtegoed van de student;

- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;

- het zonder bronvermelding opnieuw inleveren van eerder door de student gemaakt eigen werk en dit laten doorgaan voor in het kader van de cursus vervaardigd oorspronkelijk werk, tenzij dit in de cursus of door de docent uitdrukkelijk is toegestaan;

- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;

- ook wanneer in een gezamenlijk werkstuk door een van de auteurs plagiaat wordt gepleegd, zijn de andere auteurs medeplichtig aan plagiaat, indien zij hadden kunnen of moeten weten dat de ander plagiaat pleegde;

- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

- 2.a. Wanneer fraude of plagiaat wordt geconstateerd of vermoed, deelt de examinator dit schriftelijk mee aan de student en de examencommissie.
  - b. De examencommissie stelt de student in de gelegenheid
    - schriftelijk daarop te reageren;
    - te worden gehoord.
3. De examencommissie stelt vast of er sprake is van fraude of plagiaat en deelt de student schriftelijk haar besluit en de sancties conform het bepaalde in het vierde lid mede, onder vermelding van de beroepsmogelijkheid bij het College van beroep voor de examens.
4. Fraude en plagiaat wordt door de examencommissie als volgt bestraft:
  - a. In ieder geval:
    - ongeldig verklaren van het ingeleverde werkstuk of toets; "
    - berisping, die aangetekend wordt in OSIRIS;
  - b. en eventueel voorts, afhankelijk van aard en omvang van de fraude of plagiaat, en van de studiefase van de student, één of meer van de volgende sancties:
    - verwijderen uit de cursus;
    - het niet meer in aanmerking komen voor een positief judicium (cum laude) als bedoeld in art. 6.2;
    - uitsluiting van deelname aan toetsen of andere vormen van toetsing die behoren bij de betreffende cursus voor het lopende academisch jaar, dan wel voor een periode van 12 maanden;
    - volledige uitsluiting van deelname aan alle toetsen of andere vormen van toetsing voor een periode van 12 maanden.
  - c. Indien de student reeds eerder een berisping heeft gekregen: volledige uitsluiting van deelname aan alle toetsen of andere vormen van toetsing voor een periode van 12 maanden.
  - d. Bij zeer ernstige en/of herhaalde fraude of plagiaat kan de examencommissie het college van bestuur voorstellen de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief te beëindigen.

[..]

Overwegingen

Het College heeft geconstateerd dat het werk dat door appellante is ingediend, volgens een Urkund-analyse voor een aanzienlijk deel is overgenomen van tekst uit een document dat op geen enkele wijze als bron is vermeld. Het betreffende document is niet online beschikbaar maar Urkund heeft aangegeven welke tekst in het werk van appellante overlap heeft met dit document, in de vorm van percentages.

Appellante heeft aangegeven dat zij aan een andere universiteit samen met een medestudent dit document heeft geschreven. Appellante heeft geweigerd het document, waarvan zij ter zitting heeft aangegeven dit wel in bezit te hebben, aan verweerster te overhandigen vanwege eventuele gevolgen voor de betreffende medestudent. Tevens heeft appellante geen toestemming gegeven aan verweerster om contact op te nemen met de andere universiteit teneinde zekerheid te verkrijgen over het feit dat appellante daadwerkelijk de co-auteur is van desbetreffend document.

Het College stelt in de eerste plaats vast dat verweerster op basis van de Urkund-analyse een redelijk vermoeden van (zelf)plagiat heeft kunnen aannemen. Het College overweegt dat het vervolgens op de weg lag van appellante om dat vermoeden te weerleggen. Zij heeft daar echter op geen enkele wijze medewerking aan willen verlenen. Dit klemt temeer daar verweerster heeft aangegeven dat zij het document alleen voor het vergelijken van de twee documenten zou gebruiken en er dus geen gevolgen zouden zijn voor de medestudent.

Het College is van oordeel dat op grond van het voorgaande verweerster terecht het ervoor heeft gehouden dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat in de zin van bovengenoemd artikel en daardoor een juist oordeel over haar kennis, inzicht en vaardigheden gedeeltelijk onmogelijk is geworden.

Voorts is het College van oordeel dat de aan appellante opgelegde lichtste sanctie, ongeldigverklaring van de deoltoets en een berisping die is aangetekend in Osiris, gelet op de belangen van de instelling om een zo hoog mogelijk wetenschappelijk niveau en integriteit te waarborgen, het gegeven dat appellante een masterstudent was en op de hoogte was dan wel behoorde te zijn van de regels omtrent fraude en plagiaat en de belangen van appellante, niet buitenproportioneel is. Dit geldt eveneens voor het gevolg van de ongeldigverklaring, dat appellante de cursus opnieuw moet volgen en niet kan herkansen. Dit is het gevolg van haar eigen handelen en leidt daarom niet tot een ander oordeel. Het College zal tenslotte de door appellante gestelde privacyschending jegens haar door verweerster buiten beschouwing laten, nu deze omstandigheid, ook wanneer zij vast zou komen te staan, geen relevantie heeft voor de vaststelling c.q. sanctionering van het plagiaat.

Om bovengenoemde redenen is het College dan ook van oordeel dat het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Nu het beroep ongegrond wordt verklaard, is voor een veroordeling van verweerster in de proceskosten geen plaats.

Derhalve moet worden beslist als volgt.

III . Uitspraak

Het College, recht doende,

- I. Verklaart het beroep van appellante ongegrond.
- II. Bepaalt dat deze uitspraak in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Recht, Economie, Bestuur en Organisatie en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht door mr. P.M.E. Bernini, voorzitter, dr. P. van der Sluijs, prof. dr. J.J.S. Dubas, dr. G. de Krom, A. Lap, leden, in tegenwoordigheid van X.L. Westenburg LLB, secretaris, en bekend gemaakt op 31 oktober 2019.

X.L. Westenburg LLB,
secretaris

mr. P.M.E. Bernini,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden, onder vermelding van uw adres, telefoonnummer en mailadres. Aan het instellen van een beroep zijn kosten verbonden.